

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9846/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6391/22 од 08.02.2024. године, у седници већа одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6391/22 од 08.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6391/22 од 08.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7531/19 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу, на име накнаде штете за неисплаћену личну инвалиднину и ортопедски додатак за период од јула 2015. године закључно са априлом 2019. године, износе наведене у изреци са законском затезном каматом од доспећа сваког месечног износа наведеног периода па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у коме је тражена накнада по истом основу за период од марта 1999. године до 30.06.2015. године. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6391/22 од 08.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П 7531/19 од 27.02.2020. године у ставу првом изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди тако што је уместо првостепеном пресудом досуђеног износа, тужена обавезана да исплати тужиоцу 299.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију као посебну због погрешне примене материјалног права, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23- други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

На основу овлашћења из члана 404. став 2. ЗПП Врховни суд је оценио да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке. Тужена уз ревизију није пружила доказ о постојању различитих судских одлука и супротном пресуђењу судова о истом захтеву као што је конкретан, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о делимичном усвајању тужбеног захтева тужиоца за период потраживања закључно са априлом 2019. године у складу су са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права (пресуда Врховног суда Рев 4577/23 од 29.06.2023. године). Ово нарочито у вези примене одредбе члана 172. ст. 1 у вези чл. 186. и 189. став 1., Закона о облигационим односима (одговорност тужене за насталу штету), у ситуацији у којој није утврђено постојање околности за престанак тужиочевог права на личну инвалиднину на основу чл.74. и 75. Закона о основним правима бораца, ратних војних инвалида и чланова њихових породица, који је био у примени до 01.01.2021. године. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова у том смислу одговарају и усклађени су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда, у примени наведених правних института, тако да не постоји потреба за новим тумачењем права. Из тих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете поднета је дана 04.02.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 3.924.580,60 динара, који износ на дан подношења (преиначења) тужбе представља динарску противвредност од 33.279,238 евра (на дан преиначења тужбе 03.06.2019. године један евро је вредео 117, 9288 динара).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази меродавни ревизијски лимит, то ревизија тужене није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић